

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi zmierzającej do naprawienia krzywdy i szkody, które zostały wyrządzone stornie skarżącej, zgodnie z jej twierdzeniami, w wyniku zachowania Komisji i Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) w ramach prowadzonego w stosunku do niej dochodzenia, podnosi ona następujące argumenty.

1. W odniesieniu do zawinionego zachowania OLAF strona skarżąca podnosi następujące naruszenia prawa:
  - a) Co się tyczy zakresu dochodzenia, storna skarżąca powołuje się na naruszenie art. 1 rozporządzenia nr 883/2013⁽¹⁾, art. 2 decyzji 1999/352⁽²⁾, art. 8.1 wytycznych dla pracowników OLAF-u dotyczących postępowań dochodzeniowych, a także obowiązku staranności.
  - b) Co się tyczy błędnej interpretacji pojęcia organizacji międzynarodowej, strona skarżąca powołuje się na naruszenie art. 53 i 53d rozporządzenia nr 1605/2002⁽³⁾, art. 43 rozporządzenia nr 2342/2002⁽⁴⁾ oraz, w razie potrzeby, art. 58 rozporządzenia nr 966/2012⁽⁵⁾, jak też art. 43 rozporządzenia nr 1268/2012⁽⁶⁾. Strona skarżąca podnosi także naruszenie prawa międzynarodowego oraz naruszenie obowiązku staranności.
  - c) Co się tyczy prowadzenia dochodzenia, strona skarżąca powołuje się na naruszenie art. 9 rozporządzenia nr 883/2013, art. 8.5 wytycznych OLAF, zasady bezstronności, zasad dotyczących postępowania dowodowego, obowiązku staranności i domniemania niewinności.
  - d) Co się tyczy treści sprawozdania, strona skarżąca powołuje się na naruszenie art. 9 rozporządzenia nr 883/2013, zasady bezstronności, zasad dotyczących postępowania dowodowego, obowiązku staranności i domniemania niewinności.
2. Co się tyczy zawinionego zachowania OLAF i Komisji, strona skarżąca utrzymuje, że ze względu na wyciek informacji, który doprowadził do opublikowania sprawozdania końcowego OLAF, Komisja i OLAF naruszyły ciężący na nich obowiązek zachowania poufności, art. 10 rozporządzenia nr 883/2013, art. 8 wytycznych OLAF i art. 339 TFUE, a także obowiązek staranności i dbałości.

-
- ⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. 2013, L 248, s. 1).
- ⁽²⁾ Decyzja Komisji z dnia 28 kwietnia 1999 r. ustanawiająca Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) (Dz.U. 1999, L 136, s. 20).
- ⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. 2002, L 248, s. 1).
- ⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. 2002, L 357, s. 1).
- ⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. 2012, L 298, s. 1).
- ⁽⁶⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. 2012, L 362, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2020 r. – Green Power Technologies / Komisja

(Sprawa T-753/20)

(2021/C 53/76)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Green Power Technologies, SL (Bollullos de la Mitación, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci A. León González y A. Martínez Solís)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie i stwierdzenie, że OLAF, poprzez swe sprawozdania z dnia 9 lipca 2018 r., oraz Komisja, poprzez swą decyzję o ratyfikacji i zatwierdzeniu rzeczonoego sprawozdania w ramach toczącej się procedury odzyskania, naruszyła dorobek prawny Unii, a w związku z tym stwierdzenie nieważności wskazanego sprawozdania oraz postępowania wszczętego przez Komisję;
- uznanie i stwierdzenie, że strona skarżąca prawidłowo wypełniła zobowiązania umowne, jakie ciążyły na niej w ramach projektu POWAIR (projekt nr 256759), a w związku z tym uznanie za kwalifikowalne wydatków, których zwrotu domaga się Komisja na podstawie wystawionych przez nią not obciążeniowych nr 3242010798 i 3242010800;
- w związku z powyższym stwierdzenie, że przedstawione przez Komisję żądanie zapłaty kwoty 175 426,24 EUE jest bezzasadne i niewłaściwe, a w konsekwencji stwierdzenie nieważności not obciążeniowych nr 3242010798 i 3242010800 wystawionych przez Komisję, a także wystosowanego przez tę instytucję pisma z dnia 24 maja 2019 r. uprzedzającego o wszczęciu procedury odzyskania [Ares (2019)3414531], jak też dokumentów sporządzonych po wystosowaniu tego pisma;
- posiłkowo, na wypadek, gdyby nie stwierdzono nieważności noty obciążeniowej, obciążenie Komisji odpowiedzialnością za powstanie po jej stronie bezpodstawnego wzbogacenia;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania lub, na wypadek, gdyby żądania niniejszej skargi nie zostały uwzględnione, odstąpienie od obciążania strony skarżącej kosztami postępowania z uwagi na złożoność niniejszej sprawy, a także związane z nią wątpliwości natury faktycznej i prawnej.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze strona skarżąca w pierwszej kolejności zwraca się do Sądu o uznanie i stwierdzenie, że OLAF naruszył dorobek prawny Unii i, w efekcie tego stwierdzenia, stwierdzenie nieważności wskazanego sprawozdania [sygn. B.4(2017)4393 sprawa nr OF/2015/0759/B4].

W skardze tej strona skarżąca wnosi także, na podstawie art. 272 TFUE, o uznanie i stwierdzenie, że prawidłowo wypełniła ona zobowiązania umowne, jakie ciążyły na niej na mocy umowy zawartej przez nią w ramach 7. programu ramowego na rzecz badań i rozwoju technologicznego jako uczestnika projektu POWAIR (projekt nr 256759), a w związku z tym uznanie, że należy odstąpić od odzyskania dochodzonych kwot i wypłaty odszkodowań wskazanych w wydanych przez Komisję notach obciążeniowych nr 3242010798 i 3242010800.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia praw podstawowych Unii Europejskiej.

- Strona skarżąca twierdzi w tym względzie, że w niniejszej sprawie doszło do oczywistego naruszenia praw podstawowych zagwarantowanych w traktatach i dorobku prawnym Unii. Tak więc nie dość, że wszystkie wydatki, których odzyskania domaga się strona pozwana, są kwalifikowalne, skoro wszystkie projekty zostały w pełni zrealizowane, to jeszcze w toku postępowania miały miejsce rażące uchybienia, które świadczą o naruszeniu dorobku prawnego Unii.

2. Zarzut drugi dotyczący kwalifikowalności wydatków, których odzyskania domaga się strona pozwana.

- W tym zakresie strona skarżąca podnosi, że OLAF i Komisja opierają swe twierdzenia na kwestiach, które nie tylko nie mają istotnego znaczenia, ale też są błędne.

- Strona skarżąca twierdzi także, że ani OLAF, ani Komisja nie zdołały prawidłowo zrozumieć opartego na technologii modelu biznesowego jej przedsiębiorstwa, pomimo prób wyjaśnienia tego zagadnienia na etapie dochodzenia prowadzonego przez OLAF. I tak, z treści niektórych rozważań zawartych w sprawozdaniu końcowym, które Komisja uznała za prawidłowe we wszczętych postępowaniach kontrydiktoryjnych, wywiedziono szereg dowodów, będących efektem błędnej i nieobiektywnej oceny realiów subwencionowanej działalności strony skarżącej.
  - W każdym wypadku należy uznać, że wniosek OLAF, zgodnie z którym GPTEch nie dysponuje systemem umożliwiającym poznanie kosztów realizacji każdego z subwencionowanych projektów, jest błędny.
3. Zarzut trzeci dotyczący kwalifikowalności wydatków, których zwrotu domaga się strona pozwana.
- W tym względzie strona skarżąca kategorycznie zaprzecza twierdzeniu, że nie wywiązała się ona ze swych zobowiązań umownych.
  - Strona skarżąca wyjaśnia, że uczestnictwo w projekcie wymagało od niej poświęcenia dużej części jej zasobów. Wykonane prace miały duży wpływ na pracowników przedsiębiorstwa i przyczyniły się do rozwoju Planu technologicznego. Innymi słowy, takie właśnie skutki powinna ostatecznie wywierać pomoc w zakresie badań i rozwoju, a mianowicie nie tylko skutki gospodarcze dla przedsiębiorstwa, ale także skutki technologiczne, które w tym wypadku ewidentnie wystąpiły.
  - Strona skarżąca wyjaśnia, że OLAF w sposób naiwny i przypadkowy wykorzystał subiektywnie oszacowany wymiar godzin poświęconych na konkretne działania, jako środek ilościowej oceny stopnia zaangażowania w projekt, próbując wykorzystać wyrażony w procentach poziom uczestnictwa w pracach jako miernik poziomu uczestnictwa, mimo że w żadnym z załączników technicznych nie przewidziano jakiegokolwiek zobowiązania, które odnosiłoby się do takiego poziomu uczestnictwa.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji (art. 41 karty) i prawa do obrony (art. 47 i 48 karty).
- W odniesieniu do załącznika 16 do sprawozdania końcowego OLAF, a także uwag Komisji, strona skarżąca zwraca uwagę na brak uzasadnienia, którym obarczona jest jej zdaniem kwestionowana procedura odzyskania.
  - Strona skarżąca utrzymuje ponadto, że wnioski, do których doszły zarówno OLAF, jak i Komisja, są oparte na dokumentach, które nie odzwierciedlają całości ani realiów projektu, ze względu na to, że albo odnoszą się one jedynie do części działań wchodzących w zakres projektu POWAIR, albo opierają się one na początkowej dokumentacji, która nie może posłużyć do oceny ostatecznego wykonania projektu, albo wreszcie przypisują one autorstwo dokumentów na podstawie metadanych plików Word, które nie odzwierciedlają rzeczywistości.
5. Zarzut piąty dotyczący bezpodstawnego wzbogacenia Komisji wynikającego stąd, że projekty zostały wykonane i ukończone, o czym świadczą przeprowadzone audyty.

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2020 r. – Nissan Motor / EUIPO – VDL Groep (VDL E-POWER)

(Sprawa T-755/20)

(2021/C 53/77)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nissan Motor Co. Ltd (Yokohama-shi, Japonia) (przedstawiciel: adwokat P. Martini-Berthon)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: VDL Groep BV (Eindhoven, Niderlandy)